

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fóia acést'a ese tóta Marti sér'a, dar prenumeratiunile se priimescui în tóte dilele.

Pretiul pentru Ostrunguri'a: pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu triluniu 2 fl. éra pentru Strainetate: pre anu 10 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl. pre unu triluniu 2 fl. 50 cr. in v. a. Unu exempliaru costa 15 er.

Tóte sfiodienie sî hanii de prenumeratiune sunt de a se tramite la Redactiunea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimesc cu 7 cr. de linia, si 30 cr. tacse timbrale.

Un'a pentru alt'a.

(§.) In nrulu 194. alu diurnalelui magiaru „Al-föld“ cetimu urmatóri'a corespondentia:

— Boros-Sebesről következő sorokot vettük: Választókerületünk országos képviselője Boncs Döme ur folyó évi april 21-én tartott ismert beszéde következetében, melyben nyomatékosan hangsulyozá, miszerint Magyarországon az egybefűző egyedüli kapocs a hivatalos magyar nyelv, a politikai egységet egyedül a magyar nemzet lévén hivatva e hazában mindenig fentartani és megőrizni, — a borossebesi kaszinó-egylet annyival is inkább át lett hatva, mivel, mint már több izben érintve volt, Aradmégyének alig van községe, de aránylag nincs is, mely hasonló számu nemzetiséget fel birna mutatni, mint Boros-Sebes. És itt szabad legyen dicsérettel megemlíteni sokaknak intő például, hogy a borossebesi oly igen vegyes ajk és nemzetiség, hosszu idők óta, ugy a mult törvénykezési és közigazgatási, mint a magán- és társadalmi téren, folytonosan példás egyetértésben és testvérisségen által, és jó órában legyen mondva, él mai napig, mely testveries egyetértésnek élő bizony-sága, pecsétje, de mondhatni koronája a borossebesi kaszinó-egylet, melyhez az egész vidék értelmisége szine-java őszinte jó kedvéből csatlakozott minden vallás és nemzetiségi különbség nélkül. — Ezen okból találta magát hazafui lelkesedéssel érintve a borossebesi kaszinó-egylet épen országos képviselője hatalmas beszédében, mely beszéd szelleméhez emelkedve, a kaszinó-egylet büszkén vallja magát magyarnak. Ezen okból adott kifejezést az egylet őszinte érzelmének a következő szerény sorokban: Tekintetes Boncs Döme országos képviselő urnak Budapesten. Tekintetességednek az ország, de kiválóan választó kerülete összes lakosainak érdekében e. hazának jog-

alapjára fektetett testvérisségi és egyenlőségi zászlójának, — mely alatt a népek üdve és érdeke csak szilárdulhat — országszerte látható magasra emeléssel kiérdemlett bizalmunknak tisztelettejesebb ki-jelezést nem adhatván: kaszinó-egyletünknek folyó 1874. évi junius hó 14-kén tartott közgyűlésében alapszabályaink 21-dik §-a i betüje értelmében tekintetességedet egyletünk tiszteletbeli tagjául egyhangúlag megválasztottuk, melyet örömteljesen azon édes reményben hozunk tudomására, hogy tiszteletünk ezen kifejezését visszautasítani nem fogja. B.-Sebesi jul. 8. 1874. A b.-sebesi kaszinó-egylet nevében Jahn Vilmos s. k. egyl. elnök. Erre Boncs Döme képv. ur következőleg válaszolt: Tek. Jahn Vilmos uradalmi igazgató s a boros-sebesi kaszinó-egyleti elnök urnak Boros-Sebesen. Mélyen tiszttelt elnök ur! Meglepő volt reám nézve a boros-sebesi kaszinó-egyletnek folyó hó 15-én kelt hozzá ítézett azon váratlan megtisztelő oklevéle, mely a t. kaszinó-egylet tiszteletbeli tagjául lett megválasztásomat tárgyazza. Őszinte köszönnettel fogadom e nagybecsű kitüntetés által irántam tanúsított megtisztelő bizalmat. Szeretett hazánk államiságát és alkotmányos életünk megszilárdulását én egyedül a hazában lakó összes népek solidaris közreműködésében hiszem biztosíttnak, e nagy czél megtestesítését pedig csupán az összes népek közötti testvérisség és egyenlőség eredményeztetésében tartom bekövetkezhetőnek. Ezen elvek érvényesítéseért küzdeni ugy hazánk mint választóim érdekében is nem csak képviselői, de hazafui kötelességemnek is tartom. Amidőn a mélyen tiszttelt elnök urat bizalomteljesen arra kértem, hogy e kitűnő megtiszteltetésemért addig is, míg köszönetemet személyesen is kifejezhetni szerenes leendek, a borossebesi tiszttelt kaszinó-egyletnek azt tudomására hozni sziveskedjék — fogadja hazafui üdvözletem és nagyrabecsülésemnek nyilvánitását. Budapest,

juliushó 22-én 1874. Alázatos szolgája: Boncs Dóme, s. k. képviselő Az egylet megbízásából: r. l.

— Ei bine. Dér' scimu sì aceea, că deputatulu dietale magiaru, confratele nostru *L. doovicu Mocsáry*, unu corifeu dela partitulu „independintiei“, cam totu pe acea vreme a luptat u minune in camera pentru caus'a nationalitatiloru neunagiare sì in speciale pentru romanii d'in Transilvani'a, in cátu, cu dreptu euventu potemu dîce, că, dandu pe facie adeverulu franeu sì fore stovaire, discursele lui ar poté face onore chiaru sì celor mai abili deputati nationali. Dreptu ce, déca fratii magiari asta oportunu a distinge eu titule de onore pre dnulu deputatu romanu *Demetriu Bonciu*, pentru magulirile, ce le facuse magiiloru, pe cont'a programului nostru nationale, sì noi credemu a avè euventu, candu venimus a distinge pre dlu deputatu magiaru *Ludovicu Mocsáry*, pentru servitiele cele bune ce le a facutu causei romane, deeretandu-lu d'in onore de — romanu titulariu!

Astu-feliu suntemu quitt.

Intrebări la tempu.

— Unu nou patriarcu 6re-care candu venise ca episcopu alu diocesei A. nu eră barbatulu doriloru; dér acum 6re are dureri?

— Né mai fiindu acum parintele P. I. metropolitulu romaniloru, cine Dómne altulu va santi in 6. Septemvre currentu noulu stegu alu honvediloru in Lipov'a orasîu, pentru care parada se facu asîe pregatiri grandiose?!

Omulu cu dôue anime

Astu-feliu vorbesce,

I.

Cartra serbi:

„Iubiti creditiosi! Stimati domni sì frati ai mei.

Maiestatea Sa, pré gratiosulu Domnu sì rege alu nostru, pre mine, care fusei alesu d'in congresu in majoritatea voturiloru de patriarcu, a binevoitu a me intarî in acestu postu, ceea ce apare precum d'in prégratiós'a sa resolutiune, asî sì d'in diplom'a de denumire, ce fura dejà date in cettire. Ca atare déra in firulu ordinatiuniloru susustatatorie m'am presentatu intre acesti santi parieti ai bisericei catedrali a patriarcatului serbescu, pentru ca sà jru credititia si supunere Domnului si regelui nostru, a pré inaltei sele case, ceea ce le voiu si mantienè pone la mórtea mea. Aceste sunt unu clinodu santu creditulu dela fericitii mei antecesorii si-lu voiu pastră pone la mormantu.

Ilustre Domnule consiliariu de curte si comisariu regescu! Te rogu, ca aceste expresii ale creditintei si alipirei mele să binevoiesc si a le aduce la cunoisciint'a Maiestatei Sale, Domnului, regului, nostru precum si guvernului seu constitutionale. Totu-de-o-data priimësca si Ilustritatea Sa multumirea mea, pentru ostenelele si bunavoint'a, cari sub decursulu congresului ai bine-voitu a le areta. Priimesce affectiunile de stim'a si iubirea nostra, ca unulu, care ai nascatu in mediuloculu nostru si aici ti ai petrecutu par-tea cea mai frumosa d'in viétia. Atotu-potintele des Ilustritatei Tele viétia indelungata, sanetate si multu norocu. (Jivio intreitu.)

Marite congresu nationale! Onorati deputati! Ocupandu eu acum' scaunulu patriarcatului serbescu si alu metropoliei carlovetiane, totu-de-o-data priimescu a-supr'a mea si sarcine mari. (Jivio) Ca sà le potu suporta, este trebuintia de bun'a intielegerea nostra (jivio-ne sgomotose); este de

trebuintia, sa ne iubim u unulu pre altulu (jivione), e necesariu, ca in modu practicu sa cuprindem causele si neajunsurile nostre, si sa nisuim a cascigá ceea ce este posibile si corespunde asiediaminteloru si principieloru basericelor nostre gr. or. dreptmaritorie intru folosulu si posperea poporului. (Vivate frenetice.)

D'in incredere catra mine si catra activitatea mea basericasca Dvostre m'ati alesu de patriarculu, archeepiscopulu si metropolitulu Dvostre. (Aplause vii.) Pr'in algerea vòstra am reintorsu in baseric'a, in care am inceputu a lucră, (Jivione indelungate si sgomotose!) in acea biserică, in care am petrecutu cele mai multe⁺) si mai frumose dile d'in viétia mea (Jivio-ne frenetice si indelungate. — Oratorele plunge de bucuria**) si, miscatul aduncu in anima, abiè mai pote continua. Si pentru acest'a vi multumescu d'in sufletu; vi multumescu pentru increderea data, si ea respunsu priimiti ascurarea ca me voiu stradui, a-mi impleni grelele detorintie, facendu dreptate, (Jivio-ne vii.) si ajutandu pre cei seraci si lipsiti. (Jivio-ne indelungate.)

Si fiindu-că ori-ce sentimenti (?) nobile si ori-ce daru perfectu vine numai dela Ddieu, Facatoriulu tuturor faptelor, me indreptu catra Tine, Facatoriule! rögandu-Te, sa padiesci si sa intaresci curatien'a animei mele; si-mi intenesci spiritul meu, si sa nu intorei dela mine facsea Ta si duhulu Teu celu santu. Amînu!“

II.

Cartra romani:

Venerabilului Consistoriu metropolitanu gr. or. romanu in Sabiu; la manele naltuprésantieei sale parintelui Ioane Popasu, dreptmaritoriu Episcopu romanescu alu Caransebesului, ca celui mai betranu Episcopu alu Ierarhiei romane gr. or. din Ungaria si Transilvani'a, in Caransebesin.

A placutu provedintiei domnedieesci, prin midilocirea maritului Congresu nationale-bisericescu serbescu si prin pre-nalt'a voia si gratia a Maiestatei Sale, Imperatorelui si Regelui nostru Franciscu Iosifu I., a nume prin actulu congresuale de alegere dela 31 iuliu a.c. si p'rin domnesc'a confirmare d'in 6 augustu, a me chiamá la scaunulu archiepiscopale-metropolitanu alu Patriachiei Serbesci de Carlovciu, pre care scaunu, in urmarea prénaltului Rescriptu maiestaticu, ce se publica in siedint'ac ongresuale de ieri si fu primiu cu manifestatiuni de placere generale, in fapta l'am si ocupatu. — A sositu deci momentulu de a-mi implini cea mai grea detorintia catra Voi, iubitii mei, si p'rin Voi — catra Ierarchia, carei pana acumua cu mandria am statu in frunte.

Intemplarea de facie este un'a dintre cele mai straordinari in baseric'a nostra, si ea nu se poate nice splicá, nice dejudecă si justificá, decat' numai prin absolut'a necesitate care a produs'o si care s'a manifestatu tocmai in incidentel, ce a facutu de a se intelni voi'a representantilor legali ai unui intregu popor — in grele imprejurari situatu, cu intielegiunea naltului guvernului alu patriei si cu altisim'a gratia a MSale.

Cine d'in admirabil'a concurrentia si co-incidentia a acestor decidiatori faptori publici, intr'unu momentu criticiu, nu ya reconosce, ca slab'a mea persona a fostu vasulu alesu de Domnule, — de la care se indreptea pasii omului, — pentru scopurile sale providentiali? Cine nu va cunosc'e, ca navalirea cu atat'a potere a tuturor imprejurarilor asupr'a mea, nu-mi lasa alta alegere, de cátu — o supunere cu resignatiune, in cea mai deplina buna-credint'a, ca este spre binele santei nostre biserice.

Asî a fostu, pré iubitii mei, ca eu, desi cu anima plina de dorere si in consciint'a celei mai grele responsabilitati, a trebuitu se me despartu de Voi, sa parasescu acel terenu alu archipastoriei la pré-iubitulu meu poporu romanu, carui intr'unu cursu de 21 de ani toté modeștele mele poteri si ingrijiri au fostu devoteate. M'am despartit, V'am parasit,

*) Ore? d'apoi ca dora in baseric'a nostra si petrecutu 21. de ani!
**) Buna-ora cumu plangea si pe la noi,

dar totușii numai corporalminte; spiritulu meu *) — pururiā va fi cu Voi, pururiā Ve voi petrece cu iubire și cu totă solicitudinea, ce mi-o impune legatură bisericescă și comuniunea sincera și intima a trecutului.

Si fiindu că eu, la provocarea ce mi s-a facut d'in partea înaltului ministeriu regiu ungurescu de cultu, deja mi-am declarat renunțarea la demnitatea de archiepiscopu și metropolitu romanu, care declaratiune a mea s-a aflat formală expresiune in mai susu citatul prenaltu Rescriptu regiu d'in 6 augustu a. c. pr'in acăstă vinu a-mi implini detoriūtă și de a dreptulu catra venerabilulu Consistoriu metropolitanu, representante legalu alu Ierarchie romane, declarandu-mi resignarea solena la inaltă demnitate, ce am ocupat in fruntea bisericei gr. or. d'in Ungaria și Transilvania.

Astfelui imprimindu-mi acăsta grea și durerosă detorinția, — pentru ca să poteti procede numai de cătu la luară dispusetiunilor necesarie, conformu statutului organicu bisericescu, spre indeplinirea seaunului archiepiscopal și metropolitanu remas in vacantia, și — multiamindu-ve d'in adunculu animei, atât Dvostre, cătu și prin midiloscirea Dvostre intregu Veneratului clercu și prin clercu și pre-inbitului poporuromanu, cari mi-detera atâte viueprobde alipire, stima și amore; **) in fine recomandandu-me pretiutei mie suvenire a Dvostre, ***) pre langa impartesirea binecuvantarii archipastorescii am remas.

Carlovitii, in 1/3, augustu 1874,

pururia de binevoitoriu:

Procopiu Ivacovicicu m. p.
Patriarchu serbescu.

NECROLOGU.

Betulu Ioane (Iani) Suciu, notariu comunale in Socodoru, înruditu cu redactoarele dela acestu diurnal, in $\frac{10}{22}$. Augustu, anulu curinte a repausatu, că-ei a fostu sucită la matie și in urmatării d' s'a immortentatu.

Ddieu să-lu ierte!

Anecdota.

O domna avuse unu procesu cu unu jidetu pentru platirea arende. L'a ajunsu cu procesulu și i-a cuprinsu averile miscatórie in executiune. Nevést'a jidului in se a facutu reclamu pentru mobiliele pemnorate, afirmandu că sunt proprietatea ei de zestre, și a dobenditul procesulu de contestatiune, fiindu judecata stapân'a casei, ca să supórte spesele procesului de contestatiune.

Deci se duse domn'a la avocatulu nevestei jidului, la dlu M. d'in Aradu (unu omu ciudatu și glu-metiu) și-lu rogă, să-i mai ierte ce-va d'in spesele aju-decate, că-ci sunt pré mari, și dins'a destul' e pagubită, că nu-sf pote scôte pretendi'a dela jidulu arendariu in lips'a averei.

Nu potu, domna, — dîse avocatulu M. — că-ci spesele nóstre reali de timbru, de tacsele de imanuare, de cancelaria, și mai de altele, inca sunt mari.

Domn'a in se nu fu mangaiéta, ci lu-totu mai rogă, să-i ierte ce-va.

Nu potu, domna, — dîse éra avocatulu, — să-ti lasu d'in spesele de lege neci unu cruceriu macar, că-ci multu a trebuitu să invetișeu; vedi DTa a-colo

*) Dér banii dela romani?

**) Dreptu are Dieu a-ci.

***) Fii siguru, că romani-su tiene minte!

(aréta cu man'a la o gramada de carti mari, betrane, precum Approbatae et Compillatae, Corpus Juris Hungarici, Jus publicum, și alte ce stateau pe un'a politia,) cartile acele mari și gróse töte au trebuitu să le bagu eu in capulu meu, ca să me facu meritatu de pucinelele aceste spese, ce mi le da legea.

— Ba mai bine eră domnule, să nu fiu invetișatu atătu de multu — ii respunse domn'a superata, — că-ci atunci nu poteai face, să perdu procesulu meu!

(§.)

OMULEȚU.

— Epigrama. —

Omulu este ca o féra

Rapitóre:

Ambii-omoru, rapescu, fore crutiare,
Cătu se sente că elu e mai tare;

Dér' se imbländiesce éra

For' pudore;

Cătu îi dai unu osu de rosu,
Ca să-i sia spre folosu!

M. B. S.

COLTi de DINTI.

[§] Colaboratoriulu ordinariu (la romani pote trece de estraordinariu) dela diurnalulu nostru, dlu L., s'a dusu cu licentia pe tiéra, pe 4 septemani, — ca să adune materialu și abonanti. N'ai ce să faci; astă pretinde comoditatea romanului!

[§] Denique instalarea nouului patriarcu serbescu s'a facutu tocmai in d'a de „Schimbarea la facie.”

[§] Cafanari'a lui W. d'in Aradu, in lips'a teologiloru indepartati pe tempulu vacatiunei, ne mai fiindu cine să faca concurrentia la biliarde, precum se aude, va falimenta.

(§) Daulu Georgiu Dogariu d'in Aradu, unulu d'in deputati'a romana care a petrecutu pre nouulu patriarcu serbescu la Carlovitii, a reintorsu de a-colo morbosu, că-ci i-au slabită ochii de cele ce au vediutu pe a-colo!

DSA déra a amblatu intocmai ca invetișacei lui Cristosu, că-ci și acesti'a candu Cristosu s'a suitu la munte și s'a schimbatu la facie, au cadiutu la pamantu și-si perdura vederile pe unu tempu óre-care.

(§) Dominec'a trecuta la més'a, episcopului d'in Aradu dîse unu óspe serbu: „Lucrulu è cu cale. Serbii fiindu in perplesitate, romani de aceea-si religia au fostu detori să li deo unu barbatu de alu loru.” — „Da da,” — ii respunse unu avocatul român — „că-ci și serbii destui ni-au datu pone acum'a, ce ne-amu despartitul cu baseric'a. Să mai și cuităm déra.”

(§.) Dilele aceste se alege episcopu serbescu pentru dieces'a Temisiórei. Audim, că s'a facutu providiune pentru reiesirea eruditului Archimandritu dela monastirea Bodrogu și abonante alu nostru, parintele Corneliu Jivcovici; éra in loculu lui ar ave să vina ca archimandritu bravul protosincelu alu nostru dlu Andreiu Papu.

Astu-feliu a-poi deslegarea interconfesionale-nationale a cestiunei monastirilor ar merge cu unu pasu inainte.

Ne bucuram dera să de avansarea persoanelor d'in cestiune si de resultatul indicat; și gratulam patriarcului serbescu pentru ingrijirea sa de romani. Dorim in se, că ingriantia in cestiunea monastirei de la Bodrogu să se intempe cu scirea și aplacidarea episcopului nostru, sub a carui jurisdicțiune sta monastirea; că-ci la d'in contra ni-omu areta coltii de dinti!

Red.
Red.
Red.

(§.) Diu'a Maiestatei Sele d'in $\frac{6}{13}$, a le lui Augustu cur, precum cu militarii regulati dela linia in fortareti'a Aradului, asie sî honvedii unguresci in cetatea Aradu, celebrandu-o, in onorea ei deosebitu au datu unu prandiu strafucit. La a militarilor a toastatu generalulu in sanetatea „Imperatului“; era la a honvedilor a desiertatu pocalulu colonelulu loru in sanetatea „Regelui ungr. apostolicescu.“

— Dómne. Dómne, in ce confusiune amu mai ajunsu cu dualismulu celu pocitul!

E nesciintia, ori e secatura?

I.

(§.) Se scie, că comun'a Galsi'a e invecinata cătu de bine, potemu dice mai lipita de opidulu Siri'a, care in unguresce se dice „Világos.“ Acést'a ca prologu.

In un'a d'in septemanile trecute unu preotu romanu d'in Galsi'a, in afaceri oficiose, adreséza o epistola catra oficiulu protopopescu d'in Siri'a, in limb'a romana, si o pune pe posta.

Ce face oficialulu delă post'a d'in Siri'a (!)? Face bine, că o inaintéza catra Constantinopole in „Siri'a!“ de unde a-poi dupa o ratecire de vre o 3. septemani si incarcata de marce turcesci, se inapoia bét'a epistola catra Ostrunguri'a, la loculu ei destinat, — la Siri'a:

Pecatu, că dnulu protopopu alu nostu nu are copii, că ce ar fi mai cascatu gur'a la epistol'a cea astu-feliu ilustrata.

II.

Pre unu altu romanu nefericitu d'in Dev'a ilu pune pecatele de serie o epistola si o adreséza asemene romanesce spre Venezi'a inf. (d'in Transilvania). Oficialulu postale inse ii dadu drumulua catra Venezi'a cea d'in Itali'a. Déra italienii mai procopsiti dela natura o retramise in spre Transilvania, dandu dovéda eclatante, că déca transilvanenii nu sciu, ori să facu că nu sciu, ei o sciu positiv, că in Transilvania se afla satulu disu Venezi'a infer.

* * *

Noi credemu că la comand'a de susu, ne sicanescu Dnialoru astu-feliu.

— Hja, magyarul kell irná az adreszt, ha Magyarszágban vagyunk és magyar kenyerset eszünk.

INVITARE.

(§) „Gur'a-Satului“ are să faca esamenu de cele ce scie.

Da da, nu e gluma; că-ci procesulu de presa, intentatul de dnulu Franciscu Koós, contra-i in 19-septembre nou, anulu curinte, demanéti'a la ór'a 9. să ia in desbatere publica la curtea juratiloru d'in Aradu. Biletul de intrare se potu procurá de la dnulu Rochel in cas'a Tribunalelui, usi'a 11.

Magazinulu lui „Gura-Satului.“

Inscripti'a unei icône magiare forte latite, care presenta tabloului, candu magiarii au capitulat la Siri'a:

„Görgey leadta 35,000. Magyarokal Világos tájba, A Muszka Generalis Rüdiger előtt 13. Augusztusba fegyfereiket. 1849.“

Poftim: ei insi-si nu-si sciu limb'a loru, si pre noi totu-si ne silescu a scrie numai si numai magiaresce.

— Pote ca noi sa-i invetiámu?!

Minunea minunilor.

(§.) Edificarea edificiului scólei confesionale gr. or. romane d'in Aradu progreséza, vediendu-o eu ochii. Adi mane ajunge sub acoperementu, macar că intieleginti'a romana cea vestita d'in locu nu da mai neci o mana de ajutoriu. Ei dér' de acea, candu va fi gat'a d'in sudórea cetatiilor, dice voru cu mundría: „noi amu facutu-o!“

Asie Dieu, că-ci:

„La placinte
Toti 'nainte;
La resboiu
Numai noi!“ .

O mintiuna prospeta.

(§.) Fiindu-că dela sinodulu eparhiale de estu tempu inea nu avuramu in Aradu neci o siéntia de consistoriu plenariu, — aceea se convoca numai de cătu.

Gur'a sacului.

DSele Paulu I. in Secusiciu: urulu reclamatu 29. ti l'am tramisu. Fii voiosu si sanatosu!

Dlui I. P. in Jebelia: impregiurarile nu ni permitu de felu a dă si diurnalulu gratisu si a mai si spesá cu post'a pentru elu. Si cătu amu facetu este de ajunsu sacrificiu pentru noi; a-numé; ti-amu speditu nrii 27 — 52. de anulu trecutu, impreuna cu portretulu fericitului Sfagnu'a, éra-si cu favorulu de 1 fi. care suma o si acceptamu.

Dlui D. F. in Saliste: s'a primitu cu multiumire si s'a inregistrat.

Dlui T. R. in Bpest'a: amu dispusu. Si aveamu numai norocire cătu de curendu. Ti laudâmu planulu, că-ci in Torontalu este mare trebuinta de avocati romani. Salutare.

 Catra cei ce se cuvine: Colegulu nostru „Priculiciu“, ca diurnalul mai teneru, vedemu, că inca are restantieri, si necasu cu ei. D'apoi ceto omu dice noi, esti mai betrani?! Ciudatu lucru. Vinu barbati ca frun-di'a si ierb'a, de ti ceru diurnalulu pe barba; dupa o buna vreme a-poi, ca sa nu trebuiesca a platit: si-radu barb'a, si se cam mai ducu pe a-ici pe colé. N'ai in catrau, -i-amu acceptat pone acum' la véra, ce li-au crescutu barbele éra-si, (dreptu dovéda, că-ci cu inceperea acestui semestru de nou ceru diurnalulu pe barba), si a-cum venimus a-i provocá cu caciul'a in mana (că-ci de o vreme incóce asie se cade creditorilor să vorbésca cu detorasi loru,), să aiba indurare a-si achitá detoriele loru in bani, său tramita ni incai barbele loru cele intabulate, ca să le vindemu friserilor, spre a ne cuitá o data!

Proprietariu, editoriu si redactoru respundietoriu Mircea B. Stanescu.

PUBLICATIUNE.

1—1

Altet'a Sa, archiducele Ioane de Toscan'a, priimesca dela noi in numele intregului popor cea mai ferbinte multiumire publica, pentru binefacerile gratiose ale Altetiei Sele facie de baseric'a si scóla nostra confesionale rom. Dee-i Ddieu viéitia indelungata.

Comitetulu paroch. d'in Hodoni.